

GENER 2007 - ANY XXIX - NÚM. 111

Llum d'Oli

P O R R E R E S

1915

1929

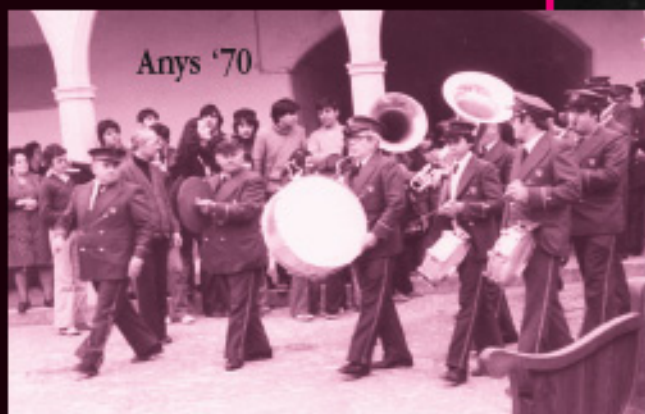
1953

Jaume Mulet i Escarrer,
el fundador de la
Filharmònica Porrerenca.

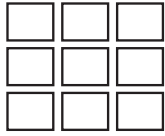
1957

Anys '70

1990

MRTinformàtica

Venda d'ordinadors

consumibles:

tintes d'impressora

papers fotogràfics

connectors - programes

components i recanvis

Servei i suport tècnic

Reparam i configuram

el teu ordinador

Renting i manteniment informàtic

per a empreses

C/ Sant Roc, 32 - Tel. 971 168 478

info@mrtinformatica.com

www.mrtinformatica.com

Germans Leiva

Pare Bartomeu Pou, 2
07003
PALMA DE MALLORCA
Tel. 971 75 10 28
Fax: 971 75 05 67

Antonio Marqués, 2
07003
PALMA DE MALLORCA
Tel. 971 76 34 92
Fax: 971 75 19 63

www.viajespegaso.com

**ESTANC
CA NA
JAUME**

Tabac - articles de regal
papereria - llibres
i tota classe de revistes
i diaris

Carrer Sant Roc, núm. 2
PORRERES

MAN'S

L'Almoina, 30
Tlf. 971 16 84 56
Porreres - Mallorca

Pepe Jeans
LONDON

LIBERTO

DIESEL
FOR SUCCESSFUL LIVING

Levi's

DESIGUAL
DESIGNIT

i ara, Solarium

PERRUQUERIA

extensions
tallats de moda
tints
banys de color
tota casta de metxes
moldejats
desarrissat
recollits
núvies
comunions
etc...

Non Estil
PERRUQUERIA I ESTÈTICA

UNISEX

ESTÈTICA

depilacions
neteja cutis
decoració d'ungles
tint de pestanyes
moldejats de pestanyes
massatges
manicules
pedicures
maquillatges

obert de dimarts a divendres de 9 a 12 i de 15 a 20 h - dissabte tot el dia

C/ Passaratx, 114 - Tel. 971 166 646 - PORRERES

Llum d'Oli

EDITORIAL

A DESHORA, PERÒ HAN ARRIBAT

Ja era ben hora, de fet ja passava d'hora, que alguna institució major es posàs les piles i mogués les orelles. No sabem si serà que s'acosten les eleccions o perquè realment se n'han adonat que era una vergonya!

Segurament molts de lectors i lectores sabeu perquè ho hem dit. Dues paraules bastaran per fer memòria: Premsa Forana – subvencions. Ara ja sabeu per on van els tirs.

L'any que acabam d'acomiar ha estat molt cru i dur per les revistes locals. Les aixetes de les subvencions han roat poc i han causat una sequera a molts indrets de Mallorca. A Porreres també ha arribat la sequera i si no mirau el darrer número de Llum d'Oli: *Ens veim obligats a editar menys números de la revista per manca de pressupost ja que ens han retallat les ajudes que rebíem anys passats per l'edició de la revista.* Més o manco era això el que posava.

Hem de pensar que totes les persones que fan possible l'edició de les més de 40 revistes d'arreu de tot Mallorca com el *Llum d'Oli* no cobren res i que l'edició té un cost molt elevat. I si a més, li afegim la retallada de les ajudes i de les subvencions ... què hem de fer? deixar de publicar-les?

Deim que JA ERA BEN HORA perquè dia 27 de desembre es va signar un conveni de col·laboració entre Consell de Mallorca i l'Associació de Premsa Forana de Mallorca pel qual es rebrà la quantitat de 60.000 euros, a distribuir entre les revistes associades (entre elles el Llum d'Oli) que publiquin el contingut mínim d'un 80% de pàgines en català.

En el conveni signat, es diu: *"Atès que són objectius comuns del Consell de Mallorca, mitjançant la D.I. de Política Lingüística, i de l'Associació de Premsa Forana de Mallorca, la difusió d'informació sobre els fets culturals i els coneixements literaris, teatrals, musicals, històrics i socials i científics, dins l'àmbit de l'illa de Mallorca. Atès que tota aquesta activitat informativa té, a més, una incidència real molt important en la difusió de l'ús de la llengua catalana en la Part Forana de l'illa de Mallorca, es considera convenient la concessió d'una subvenció a l'APFM, per tal d'assegurar que aquesta entitat pugui continuar duent a terme les activitats pròpies perquè incideixen directament en la consecució dels objectius del procés de normalització lingüística que, alhora, són objectius propis del Consell de Mallorca."*

Esperam que en properes ocasions no haguem d'arribar a un any electoral per poder continuar amb les revistes de la Premsa Forana i que les institucions responsables de mantenir i afavorir l'ús de la llengua estiguin a l'altura de les circumstàncies durant tota la seva legislatura i no facin malbé el llegat cultural de tots els mallorquins i mallorquines.

Gener de 2007 - Núm. 111

Dipòsit Legal PM 76/1979

Edita:

Agrupació Cultural de Porreres
Carrer d'en Veiet, 9
Tel/Fax 971 64 71 86

Consell de Redacció:

Gaspar Barceló i Barceló
Margalida Barceló Taberner
Joana Maria Julià i Mora
Caterina Oliver i Riera

Col·laboradors/es:

Miquela Barceló i Crespí
Joan Barceló Bauça
Cristòfol Font Cerdà
Rafel Garí Nicolau
Víctor Heitzmann
Pau Heitzmann Barceló
Tobias Isern Estrela
Joana Mora Cerdà
Magdalena Morell
Mª Antònia Melià Sampol
Tòfol Noguera
Antoni Tugores
Maria del Pilar Vaquer

Portada

Arxius particulars

Contraportada

Fotografia de Fotos Vidal

Fotografies

Arxiu Llum d'Oli
Víctor Heitzmann
Joana Mª Julià
Mª Antònia
Magdalena Morell
Obra Cultural Balear
Simó Tortella

Imprimeix

Gràfiques LLOPIS, S.A.
Tel. 971 58 04 89
e-mail: disseny@grafiquesllopis.com

*Els articles publicats reflecteixen
únicament l'opinió dels seus autors.*

Adreça electrònica: llumdoli@terra.es

Ajuntament
de Porreres

VOS DESITJA
150 anys més fent poble

NOVEMBRE

Dia 11

CUINA DE TARDOR: "CUINAM AL MÓN"

Aquesta tardor hem realitzat un taller d'elaboració i degustació de set plats de cuina vegetariana de diferents parts del món. Com sempre el férem a la cuina de l'Escola Nova.

Els plats que cuinarem, baix la direcció de n'Estrella, una cuinera d'Artà, eren tradicionals de diferents països, com Mèxic, Índia, Marroc, Tailàndia...

N'Estrella a la primavera organitza un altre taller de cuina depurativa, a Artà. Quan sapiguem la data us informarem.

El menú del taller va ser :

Ensalada de taronja (Marroc)

Sopa d'espínacs amb llet de coco (Tailàndia)

Curry de carabassa i mongetes tendres (Índia)

Allu tikki (Delícies de patata) (Índia)

Bhalek (Pa tibetà) (Tíbet)

Guacamole (Mèxic)

Quinoa amb formatge (Europa)

Postres de moniato (Malàsia)

Chai (Beguda indhu) (Malàsia)

Dia 25

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE TURISME I POLÍTICA. L'EMPRESARIAT HOTELER DE MALLORCA

Dia 25 de novembre, dins el marc de la programació de Sa Fira a Santa Catalina va tenir lloc a la Sala Polivalent la presentació del llibre Turisme i política . L'empresariat hotelier de Mallorca.El període autonòmic de 1983-2003 de Joan Amer i Fernández.

Va fer una excel·lent presentació, poc habitual pel tema en qüestió, el nostre paísà Joan Melià Garí .

Aquest llibre és una investigació profunda elaborada al llarg de quatre anys a mig camí entre la sociologia, la història contemporània i la ciència política i que ha tingut un fort ressò en l'opinió pública mallorquina en suscitar el debat al voltant del model de creixement econòmic i turístic de l'Illa.

Joan Amer , a la passada edició dels Premis 31 de desembre de l'Obra Cultural Balear ha rebut el premi Batomeu Rosselló-Pòrcel com a persona jove que es distingeix dins l'àmbit cultural i per la seva publicació.

Joan Amer i Fernández (1976) és Doctor en sociologia per la Universitat Autònoma de Barcelona (2005)

DESEMBRE

Dia 2

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE

*Montenegro sí,
Catalunya també*

Uriel Bertran, diputat d'Esquerra al Parlament de Catalunya, presenta el llibre *Montenegro sí, Catalunya també* del que és coautor juntament amb Víctor Alexandre. El polític independentista parlà dels diferents processos d'autodeterminació que s'estan duent a terme en l'Europa del segle XXI. Aquest és el cas de Montenegro, que mitjançant referendums ha esdevengut independent recentment. L'autor comparà l'experiència montenegrina amb les possibilitats d'autodeterminació dels Països Catalans.

Dies 23 i 30

DEIXA'T GUIAR: Monti-sion. L'Església Parroquial.

Amb aquesta activitat, organitzada conjuntament amb l'àrea de cultura de l'ajuntament de Porreres es pretén donar a conèixer els aspectes històrics i artístics del nostre patrimoni.

Durant les vacances de Nadal s'han fet dues visites comentades per Maria Barceló Crespí a la qual volem agrair la seva col·laboració.

També volem aprofitar aquestes línies per donar les gràcies al rector de la parròquia Joan Rosselló per deixar-nos visitar la sacristia i mostrar-nos els tresors: Creu processional i l'arqueta

Dia 23 de desembre: Monti-sion.

Dia 30 de desembre: L'Església Parroquial.

CONDICIONATS I RECUPERATS TRES CAMINOIS D'ÚS PÚBLIC DE PORRERES

L'Agrupació Cultural de Porreres aconsegueix una subvenció del Consell de Mallorca per la neteja i recuperació de tres caminois d'ús públic

Un dels objectius fonamentals de l'entitat al llarg de la seva existència (més de trenta cinc anys!) ha consistit en vetllar per la defensa del patrimoni cultural i natural (de Mallorca en general i de Porreres en particular) així com donar-lo a conèixer.

Aquest ha estat un dels motius que han fet possible que l'Agrupació es pogués acollir a la convocatòria de subvenció *Mallorca és Natural* que edita el Consell de Mallorca.

Els caminois que s'han netejat són:

- el camí empedrat de *Sa Serra* (l'únic d'aquestes característiques conservat a Porreres)
- el camí d'en *Quel Coll* (entren els molins d'en Lluc i d'en Serral)
- el camí del *Pou Roat* (devora la rotonda de Campos)

La neteja i condicionament d'aquests camins ha consistit en llevar ullastres i altres arbusts que dificultaven el pas, netejar les voreres i aixecar esboldrecs. La feina ha estat realitzada per un grup de persones que voluntàriament han dedicat part del seu temps lliure a n'aquesta tasca.

L'estat en que es trobaven els tres camins era deplorable. El fet de que molta gent desconex la seva existència i el fet de no ser usats des de fa molts d'anys fa que a poc a poc desapareixien.

A més de la neteja és tant o més important el seu ús i donar-los a conèixer. Per això s'han retolats amb uns cartellots a l'inici i al final de cada camí.

Amb la consecució d'aquest objectiu Porreres comptarà amb tres vies per a una futura xarxa de routes a peu pel terme en un context d'interès cultural i natural. Aquesta és una manera d'evitar la desaparició de camins i caminois que temps enrere foren molt transitats pels nostres avantpassats i que pel fet de tractar-se d'un patrimoni considerat menor no significa que s'hagi d'abandonar.

Ara només queda un propòsit: usar-los, passejar-hi i mantenir-los nets.

Ca Fondda Café

PORRERES - tlf. 971 64 73 16

ACTIVITATS
GEPERUDES

SA FIRA
28 d'octubre

Pous públics III

PROPERES ACTIVITATS

Darrer diumenge de mes:
excursió del GEP

3 de febrer, a les 20.00 h a la Sala Polivalent: "**A QUÈ ANOMENAM PATRIMONI I QUINS USOS TÉ**". A càrrec de Marc Morell, llicenciat en Antropologia Social i Cultural i Llicenciat en Història per la Universitat de Barcelona.

16 de març: SOPAR DE QUARESMA

Del 9 al 15 d'abril:

2ª FASE DEL CAMÍ DE SANT JAUME:
de Logronyo a Burgos a peu.

Volta al Puig Roig

26 novembre

IN MEMORIAM

JERONI PALERM, UN JUGADOR D'ESCACS EMBLEMÀTIC

Joan Barceló Bauçà i la Junta de l'Agrupació Cultural

El 2006 se'n va dur un dels personatges que més suport havia donat als escacs porrerencs: Jeroni Palerm i Barceló. Tan sols un any després de la seva jubilació la cínica parca, sabent que ja no es defensaria, li va guanyar la darrera partida. En Jeroni havia estat moltes coses -encara el retrataria jugant de finíssim extrem al camp de futbol de n'Hereveta- però sempre el recordaré com un dels referents de la secció d'escacs de l'Agrupació Cultural. Com a capdavanter que era, en Palerm havia jugat sempre, des del primer torneig que s'organitzà a Porreres. Com a persona, era un bon company d'equip i jugant o viatjant als diferents locals de Mallorca passàrem amb ell estones i moments molt divertits. En Palerm pertanyia a l'escola dels lluitadors. Per ell les taules no existien: o guanyava o perdia. Això li va fer perdre molts de punts però no va abaixar mai el cap. Gràcies a aquest esperit lluitador aconseguí també victòries sorprenents i espectaculars. Per exemple, una tercera posició en el torneig Migjorn de l'any 2000 disputat a Campos. Vegin la classificació i compareu, de passada, la nòmina de participants: 01 Toni Roca, Lluçmajor, 6 punts; 02 Joan Pomar, Campos, 5; 03 Jeroni Palerm, Porreres, 5; 04 Salvador Estelrich, Felanitx, 5; 05 Toni Bonet, Campos, 4,5; 06 Nofre Veny, Campos, 4; 07 Toni Palmer, Campos, 4; 08 Nicolau Roca, Lluçmajor, 4; 09 Pau Julià, Campos, 4; 10 Gabriel Gornals, Porreres, 3,5; 11 Pedro Ramis, Campos, 3,5; 12 Jaume Lladó, Campos, 3,5; 13 Miquel Ramis, Campos, 3,5; 14 Àngel Oneto, Porreres, 3,5; 15 Guillem Man-

En Jeroni, el de l'esquerra, recollint un trofeu del torneig d'escacs Sa Fira -99.

resa, Campos, 3,5; 16 Jordi Oliver, Porreres, 3; 17 Gabriel Mestre, Campos, 2,5; 18 Jaume Sorell, Porreres, 2,5; 19 Jaume Cerdà, Porreres, 2,50; 20 Tomeu Rigo, Campos, 2; 21 Francesc Mas, Campos, 1; 22 Miquel Ollers, Campos, 1; 23 Francesc Pomar, Campos, 0. 24 Frco. J González, Campos, 0. Segurament per ell això no tendria major importància. Podríem parlar també del torneig social de Porreres, que Jeroni Palerm va guanyar en una ocasió o de la seva imaginació combativa, quan sempre cercava posicions complicades i en les quals va obtenir bons resultats gràcies a la singularitat del seu joc i el seu imparable inconformisme. Mai no podrà desaparèixer de la nostra memòria un dels jugadors més emblemàtics dels escacs a Porreres. 2006 .

centre
d'anàlisis
biològiques
s.a.

Anàlisis Clíniques

Antònia Sastre Barceló
Farmacèutica

Consulta: Dilluns, dimecres i divendres
de 8:30 a 10 hores

Carrer l'Almoina, 49
Tèl. 971 64 70 84

Assegurances: Adeslas, Asisa-Muface, Agrupació Mútua,
Axa-Mare Nostrum, Imeco-Caja Salut, Groupama, EAliança, Novomedic...

IN MEMORIAM

MATEU ROIG “LLUÏSSÓ”, HOME DE RÀDIO

Sense renou. Tenia mal de jubilat, però es trobava perfectament, fins que el 2006 el va fer desaparèixer. Havia viscut plenament el seu ofici de pastisser i forner i a la seva jubilació, quan tothom es retira normalment, ell es va comprometre amb Porreres. Tenia “Cita a les 10” i amb tots els seus oients. Mateu Roig, de bon tarannà, com tota la seva nissaga, va arribar al món de la ràdio local empès sens dubte pel seu fill i bon amic nostre Joan i per una voluntat de dedica-

ció als altres que sempre el va dur a ser solidari i generós. Es va preocupar pel bon funcionament de Porreres Ràdio, convertida en emissora municipal i a ella es va dedicar fins quasi al final de la seva vida. En Mateu, malalt, però amb la mateixa lucidesa d'un vell lluitador, advocava amb la seva veu d'home de ràdio per compartir afanys amb els seu ciutadans. Des d'aquestes línies volem donar el nostre condol a tota la seva família.

TOT EL QUE NECESSITES PER PRACTICAR EL TEU ESPORT

Carrer d'en Sala, 7
07260 PORRERES

esportesplai@terra.es
Tel. 971 16 83 13

Graduat Social

Av. Bisbe Campins, 3
07260 PORRERES
Tel. 971 16 80 38

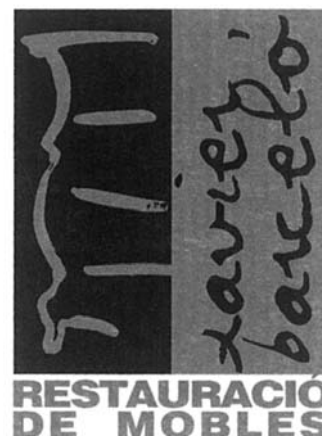
**Llorenç
Cerdà
Mora**

VENDA DE BOLETS

Camí de na Bosca, s/n
Tel. 971 647 911
Fax 971 166 555
Mòbils: 619 037 245/6

PORRERES

Venda de Bolets

c/ cerdà, núm. 105
tel. 971 168 072

07260 porreres
mòbil 687 559 600

CAN PARRÍ: SENTIMENT I TRADICIÓ

PEL FUTUR DE L'ALBERCOC PORRERENC

Joana Mora Cerdà

Can Parrí és el nom d'una nova empresa del ram agroalimentari que es va presentar en societat a Porreres durant els actes de Sa Fira 2006.

En Biel Mora Rosselló, **Parrí** (1978) és fill de Joan A. Mora Ramos i Margalida Rosselló Mulet. Ell és la persona responsable d'aquest projecte que va néixer del sentiment i de la il·lusió personal, amb un objectiu molt clar: donar a conèixer per tot arreu l'albercoc porrerenc.

En Biel es defineix com una persona amb un caràcter porrerenc, sent i estima Porreres. S'ha criat en un entorn pagès. De petit va viure envoltat de caixes d'albercocs, de canyissos, pinyols i de l'olor de sofre. Alterna la feina a Ibèria amb els estudis de filologia anglesa i ara amb la tasca d'empresari.

Comenta que *és injust que una tradició com aquesta, tan porrerenca, estigui a punt de desaparèixer i amb ella l'albercoc sec*. D'aquí, el sentiment i la necessitat de continuar aquesta tradició i donar a conèixer l'albercoc sec.

A principis dels anys 90 el cultiu de l'albercoquer decau per una sèrie de motius:

- l'encariment de la mà d'obra
- les dificultats de la comercialització
- la competència d'albercocs de fora

Això va suposar que la producció de l'albercoc sec quedàs estancada.

... crec que sempre ha estat poc valorada la feina del pagès quant a l'elaboració de l'albercoc sec: sembla, cura de l'albercoquer, collita, transformació ...

Qui és el porrerenc o porrerenca que no recorda aquells dies de sa plena, a finals de juny que tot Porreres feia olor d'albercoc i sofre?

Per desgràcia, això ja s'ha perdut. De cada dia són menys les persones i famílies que elaboren l'albercoc. A Porreres, que era el poble on hi havia més sequers de tot Mallorca, només es coneix el funcionament de dos sequers familiars: el de *Ca na Lluïssona* i el de *Can Parrí*.

En Biel comenta: *... aquest projecte és fruit de la il·lusió, la tradició i del respecte cap a la meua família i a totes aquelles persones porrerenques que hi han fet feina durant tants d'anys*.

Per posar en marxa aquest nou projecte empresarial en Biel ha comptat amb l'assessorament tècnic del biòleg de la UIB Joan Ribot i l'ajuda moral de la família, dels amics i companys que l'han animat a donar un aire nou a la producció i comercialització de l'albercoc.

Actualment a Can Parrí tenen sembrats un milenar d'albercoquers distribuïts per les finques de Son Oliver,

Son Perequela, Es Riquers, Son Oms, Son Colom, Son Godai, Sa Serra ... La producció és artesanal i molt familiar. El passat any (2006) es varen elaborar 1.600 kgs (unes 6.000 caps) i de cara al 2007 tenen previst arribar als 3.000 kgs.

La presentació del producte és fa dins unes caps de disseny novedós, fresc i modern. Es pot trobar a tendes selectes de productes artesanals i a Porreres a Can Biel mateix.

A més de poder gaudir i degustar l'albercoc sec així com surt de l'ensofrador també podem tastar els *parrinets*, albercocs secs recoberts de xocolata.

PROJECTES DE FUTUR

De cara al futur estan dissenyant un envàs per esportistes i està en projecte fer un torró de pinyol dolç d'albercoc de galta.

Ara la feina d'en Biel se centra sobretot en la comercialització i presentació del producte arreu de l'illa i establir punts de venda a tots els pobles i fins i tot es negocia amb el mercat alemany.

Des de les pàgines del Llum d'Oli desitjam un futur pròsper per a la nova empresa i per l'albercoc porrerenc.

SUS MALLORCA A PORRERES 10 i 11 de febrer

L'AGRUPACIÓ CULTURAL amb la participació i col·laboració de l'Ajuntament de Porreres organitza a Porreres la campanya "SUS MALLORCA" amb la següent programació:

10 de febrer

- ELS ESTRANGERS I LA INTEGRACIÓ A MALLORCA a càrrec de **Satximi Sasaki**. A partir de les 19'30 hores a S'Escorxador.

- DEGUSTACIÓ DE PLATS TRADICIONALS DE DIFERENTS PAÏSOS, ELABORATS PER ESTRANGERS RESIDENTS A PORRERES.

- CONCERT A CÀRREC DE **Marcel Cranc** a les Bodegues Jaume Mesquida a les 22'30 hores.

11 de febrer:

CALÇOTADA POPULAR

"SUS MALLORCA" és una campanya engegada per l'OBRA CULTURAL BALEAR, a diferents pobles de l' Illa, per defensar la llengua catalana i la nostra cultura. Els seus principis queden reflexats en el següent manifest:

La nostra llengua i la nostra cultura, estan en perill. Cal més que mai la mobilització de tots els mallorquins i mallorquines, vénguin d'on vénguin, per demanar a les institucions públiques responsables d'impulsar el procés de normalització lingüística que compleixin amb les seves obligacions. Cal que el mateix poble que ha sortit al carrer en el passat per reivindicar que som comunitat històrica i per demanar un decret de mínims ho torni a fer ara. La dignitat de ser qui

som ens reclama novament una acció clara i rotunda.

És el moment de fer un sus per Mallorca. D'aconseguir que Mallorca faci una passa més a favor de la seva llengua, de la seva cultura i del seu autogovern. D'afirmar-nos una vegada més en la defensa del patrimoni col·lectiu. De tornar a sortir al carrer per respondre les actituds que menyspreen i consideren secundària i prescindible la llengua i la identitat que ens llegaren els nostres avantpassats. I més ara que celebrem els cent anys del Primer Congrés Internacional de la Llengua Catalana i vint del Segon. En aquests instants hem de dir com mossèn Antoni M. Alcover el 13 d'octubre de 1906 en la inauguració del Primer Congrés, que: "Sí, som amadors de la llengua catalana. Sí, l'estimam la nostra llengua amb tota la nostra ànima. [...] La volem bonrada dels propis, respectada dels estranys, lliure de tot esclavatge". Per això, hem de fer valer els nostres drets d'un racó a l'altre de Mallorca, d'un poble a un altre, d'un barri a un altre.

Perquè estimam la nostra llengua demanam la derogació del Decret Fiol, que representa un atac a la normalitat del català a l'ensenyament.

Perquè estimam la nostra llengua reclamam el compliment íntegre de la Llei de Normalització Lingüística, aprovada per unanimitat pel Parlament de les Illes Balears. Reclamam a les institucions que reconsiderin i rectifiquin les mesures preses contra l'idioma propi de les Balears i que retornin al consens en matèria de llengua i de cultura.

La Mallorca actual està formada per persones vengudes dels cinc continents, que tenen dret a conèixer la llengua catalana. Perquè estimam Mallorca demanam a les institucions que promoguin una autèntica política de gestió de la diversitat, que parteixi de la promoció de la nostra llengua com a vehicle d'entrada i estada en la societat mallorquina.

Perquè estimam la nostra llengua demanam al conjunt de la societat que faci servir arreu, amb la família, amb els amics, a la feina, al lleure, la llengua catalana, l'idioma propi de Mallorca.

Perquè estimam la nostra cultura demanam a les institucions que protegeixin el patrimoni arqueològic i arquitectònic que forma part de la nostra memòria col·lectiva. La seva desaparició seria una pèrdua irremparable per als ciutadans i les ciutadanes d'aquesta terra.

Perquè estimam Mallorca reclamam el nostre dret al ple autogovern.

I ara cridau amb nosaltres 1, 2, 3... SUS MALLORCA!

EL PRIMER CONGRÉS INTERNACIONAL DE LLENGUA CATALANA (1906)

El gran periodista i escriptor mallorquí Miquel dels Sants Oliver descrivia l'any 1906 escrivint al diari La Vanguardia de Barcelona, que dirigia, en un article reproduït a la premsa mallorquina, sobre la situació social de la llengua catalana, que s'havia arribat a una situació "d'una vida pràctica i familiar, divorciada de la vida especulativa i pública; tot el que és parlar i viure, en català; tot el que és escrit i aparença, en castellà". És a dir, una situació de diglòssia. Però que poc més de mig segle de Renaixença, a la segona meitat del s. XIX, havia bastat per fer una gran exposició de llibres en català amb motiu del Primer Congrés Internacional de la Llengua Catalana.

El motiu de l'escrit d'Oliver era la conferència que Miguel de Unamuno a Barcelona pocs dies abans del començament d'aquest Congrés. Unamuno, amb la presència d'importants científics

estrangers en el Congrés i de 3.080 congressistes de tots els Països Catalans amb una gran lleialtat lingüística, no havia gosat atacar directament el català i ho féu referint-se a la llengua basca, que comparà amb una primitiva espingarda, davant la qual i en nom de la major utilitat, preferia un màuser, un fusell modern, amb el qual es referia al castellà. Oliver li digué que "el màuser de Catalunya ha estat fins ara, el seu idioma natural".

El Congrés va ser obra sobretot del mallorquí Antoni M. Alcover, anomenat "l'apòstol de la llengua", que l'organitzà i el presidí. Alcover s'havia fet molt famós amb les seves campanyes per tot el territori de llengua catalana per a fer el diccionari complet de la nostra llengua amb la participació popular, el diccionari que acabà Francesc de B. Moll.

Oliver i les cròniques de Joan Torrenell, donaren testimoni a Mallorca de la popularitat del Congrés, molt ben rebut a l'illa, d'on partiren 192 congressistes, alguns de tan importants

com Joan Alcover, Miquel Costa i Llobera, Mateu Obrador, Llorenç Riber. I també Joan Aguiló, que presentà el primer mapa de la llengua catalana conegut. Amb el Congrés la comunitat de llengua catalana començava a mirar pels seus interessos i a tenir una visió pròpia del seu futur, de la seva capacitat i dels seus drets. L'escriptor Gabriel Alomar aleshores digué que havia estat una obra d'unitat de totes les terres de llengua catalana.

El Congrés de la Llengua al principi només havia de ser de sintaxi, però s'hi tractà de tot el relacionat amb la llengua. Feien falta unes normes per a escriure acceptades per tothom i també hi havia consciència que s'havien de fer canvis a les lleis per a recuperar l'ús del català a tots els àmbits. Antoni M. Alcover digué a la inauguració que "som l'afirmació de l'existència del nostre idioma, del seu dret inviolable, il·legible, imprescriptible, a viure com qualsevol altra de les grans llengües neollatines, les seves germanes, el dret de viure i regnar pacíficament dins tot el seu territori, amb tots els honors i prerrogatives que li corresponen per llei natural". Moltes de les propostes avui encara no s'han aplicat, i farà cent anys, tot i que s'hagi fet molt de camí.

Després del Congrés vengueren dues dictadures, la de Primo de Rivera i la de Franco, que, entre altres mals, prohibiren el català. Però gràcies a aquell Congrés s'havia renovat la confiança en la llengua pròpia, s'havia planificat la seva recuperació i, al cap de vint-i-cinc anys, amb la mica d'autonomia recuperada, hi hagué l'ortografia, la

gramàtica, el diccionari del català modern i l'acadèmia de la llengua catalana, la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans. S'ha dit que si el català no hagués estat una llengua amb unes normes fixades no hauria pogut superar les dues dictadures que vengueren. Això no ho sabrem mai, però les normes hi ajudaren i sobretot l'autoconsciència que ajudà a formar de la nostra comunitat lingüística i que és el fonament del seu futur.

Joan Alcover a la cloenda recità aquest poema:

*Cap al nord s'aixeca el mont
dels carboners que fan la sitja,
i dins l'espai sense calitja,
veuen la costa d'enfront.*

*De banda a banda de la mar,
les terres baixes no es coneixen,
però si els pics no es descobreixen
ja se veuran en dia clar.*

*Vent de llevant boires empeny,
ob trobadors de Catalunya!
Damunt la mar que els allunya,
el Puig Major veu el Montseny.*

*Mallorca veu el Montserrat,
i si de nit no se colombrà,
ulls de claror donem a l'ombra,
posem-hi focs de germandat.*

Antoni I. Alomar

PAPERERIA ALMOINA

Llibreria - Fotocòpies - Objectes de regal

C/. Almoina, 10 • Tel. 971 16 80 19

PER LA MEMÒRIA HISTÒRICA (i II)

14 D'ABRIL DE 2006 A PORRERES

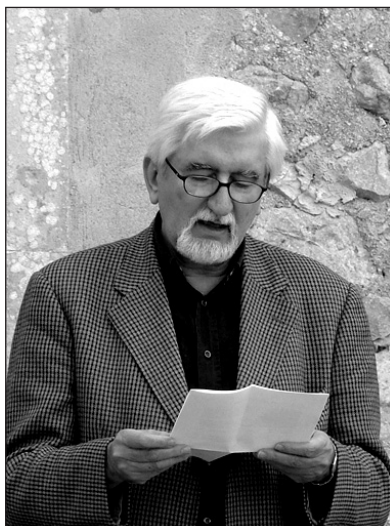
Voldríem tancar, el 75è aniversari de la restauració de la Segona República Espanyola i el 70è aniversari de l'inici de la Guerra Civil, amb un resum del parlament que feu a *La Creu*, el passat 14 d'abril, Antoni Tugores, autor del llibre *La història robada*, dedicat al batle republicà de Manacor Antoni Amer Garanya.

Des de 1985, any en que a Manacor es va instaurar la celebració d'un acte en memòria dels morts republicans a Son Coletes, he acudit, any rera any al cementiri manacorí, perquè sempre he pensat que honrar els que ens han precedit ens dignifica a nosaltres. Si els que ens precediren, patiren les calamitats de les persones s'honren al cementiri de Manacor i els que enaltiu també a Porreres, encara està molt més justificat l'acte d'homenatge i recordança.

Quan na Marta em cridà per convidar-me a participar en aquest acte tan entrançable vaig estar pensant en la quantitat de paral·lelismes existents entre els nostres dos pobles, que es distingiren, dissortadament, per una ferotge repressió, possiblement la més terrible que patí Mallorca. Però aquesta no és l'única semblança:

Els nostres dos pobles van estar dominats durant decennis per la incultura, la fam, la misèria i el caciquisme.

A Porreres i a Manacor no guanyà, com és lògic, l'esquerra a les eleccions del 12 de febrer, sinó els partits dinàstics, el partit liberal de Joan March, Verga i els partits conservadors. Malgrat això, davant del canvi de sistema

d'estat, els monàrquics cediren —als dos pobles— el poder als republicans.

A Porreres i a Manacor hi hagué mostres d'entusiasme arran del canvi de govern municipal: amb el batle A. Amer i amb el batle Cl. Garau. Una alegria que es demostrà amb la manifestació del primer de maig a Porreres o amb un dinar popular a Portocristo.

Els nostres dos pobles tengueren un govern municipal feiner, honest, decidit a acabar amb la incultura i les desigualtats que s'havien anat donant durant la Restauració Borbònica i la dictadura de Primo de Rivera.

Des dels primers dies d'haver entrat a l'ajuntament, un i altre hagueren de sofrir desestabilitzacions i conspiracions contínues per tal d'acabar amb el seu mandat i amb la seva bona fama. El mateix 20 d'abril —sis dies després d'haver accedit a la batlia—, el batle Amer hagué de publicar un ban advertint tota aquella gent que anava escampant falsedats i calúmnies amb

la sola idea d'acabar amb tot el que significava la República.

Porreres i Manacor tengueren la desgràcia de perdre els seus batles vilment assassinats. Ambdós foren passejats pels carrers del poble. Garau morí a Palma; Amer partí de cap a Palma, però el seu cotxe fou interceptat per uns falangistes manacorins i fou assassinat, aquell mateix vespre, a Son Coletes, d'un tir per l'esquena, mentre els fars d'un cotxe il·luminaven l'escena tènica.

No acaben aquí les coincidències entre una i altra població: nombrosos regidors i ciutadans perderen la vida, assassinats, pel nou ordre instaurat el 19 de juliol; en teoria, a mans d'incontrolats, que no ho eren tant, perquè el pla de repressió estava perfectament dissenyat pels generals colpistes Mola i Franco. Vegeu una mostra: "En el primer momento y antes de que empiecen a hacerse efectivas las sanciones a que dé lugar el Bando del Estado de Guerra, deben consentirse ciertos tumultos a cargo de civiles armados para que se eliminen ciertas personalidades, se destruyan centros y organizaciones revolucionarios". Aquestes eren les ordres de Mola mesos abans de l'aixecament militar. Franco deia: "El restablecimiento de este principio de autoridad, olvidado en los últimos años, exige inexcusablemente que los castigos sean ejemplares, por la seriedad con que se impondrán y la rapidez con que se llevaran a término, sin titubeos ni vacilaciones". No n'hi hagué de vacil·lacions. Per desgràcia, no n'hi hagué.

Encara tenim més punts en comú. Després de la guerra, a un i altre lloc s'imposaren la llei del silenci i les històries robades, la falsedat sistemàtica que ens volia fer creure que aquells homes i dones que representaren els valors cívics de la República havien estat els promotors d'aldarulls i desordres o persones mancades d'honestedat.

-Ens volgueren fer creure que la mort de Calvo Sotelo havia estat el detonant de la guerra, quan ocorregué el 12 de juliol i un dia abans, el dia 11, ja havia sortit de Londres l'avió *Dragon Rapide*, que havia de dur Franco de Canàries al continent.

-O que la República era un caos, quan és difícil trobar a la nostra història un període de més prosperitat i modernització de les estructures cíviques, socials i educatives del país.

-Que l'esquerra provocava aldarulls, quan l'extrema dreta subvertia l'ordre constitucional a diari, per tal d'invocar solucions messiàniques. Convé recordar qui va posar la bomba a la casa del poble de Palma el dia 4 de juny de 1936, causant sis ferits, tres d'ells, greus.

-Es va dir que les detencions i els assassinats de Manacor haguessin estat a la inversa de no haver triomfat el cop d'estat. Doncs la realitat és que l'Ajuntament de Manacor va estar en mans republicanes fins al dia 21 de juliol i no es va produir una sola detenció.

-S'omplien la boca de parlar-nos de l'or de Moscú, però res ens digueren de l'or que es recollia a Mallorca i era convertit en petits lingots, del tamany d'una pastilla de sabó, per ser enviat a Itàlia a canvi dels avions que ens envià Mussolini.

-Ens volgueren fer creure que el general Conde Rossi (un dels majors repressors de Mallorca) era un home fora del comú, quan no era ni general, ni compte ni Rossi; era un simple farsant italià que precisava dosis diàries de protagonisme i prostitutes; però per això darrer no hi havia problema, 50 pessetes diàries pagava Falange a la casa de barrets de ca n'Elena de Palma.

-Ens digueren —encara no fa gaire dies per TV-M dos impresentables de Falange— que les cinc milicianes assassinades a Manacor i que havien vingut amb el desembarcament de Bayo eren prostitutes; la realitat és que la majoria pertanyia a Creu Roja i que quan el metge feixista Vicente S. Orbaneja els practicà un examen ginecològic es trobà que dues de les cinc eren verges.

-Ens asseguraren que un avió republicà havia bombardejat l'església dels Dolors de Manacor i que les bombes no explotaren. Miracle. A resultes d'això mataren davant cinc centes persones un jove aviador txec, tot vestit de blanc, mentre es reclamaven els honors de capità general per al Sant

Crist de Manacor, autor d'aquest i altres miracles.

-La llista de falsos mites i mentides més absurdes escampades arran de la guerra, serien incomputables.

Quan giram la vista cap enrere i llevam la pols als documents i a la història, ens trobam una realitat ben diferent de la que ens volgueren fer creure: amb persones que foren models de dignificació de la vida pública i d'una moralitat personal irreprotxable, de manera que encara avui, els seus valors representen tot un referent: la generositat, la solidaritat, la igualtat entre homes i dones (cal recordar que la Constitució de 1931 atorgava el vot a la dona i l'habilitava per a participar en la política), el laïcisme —la separació entre Església i Estat, les virtuts cíviques i el respecte als drets humans. Tots aquests valors que he mencionat, venen recollits a la Constitució republicana de 1931.

És un error pensar que la República fos un esclafit espontani i improvisat, propiciat per la fuga d'Alfons XIII sortint de Cartagena cap a Marsella. L'ad-

veniment de la República fou la culminació dels anhels de generacions de mallorquins esforçats que cregueren, des de finals del s. XIX, que República era sinònim de democràcia, llibertat, igualtat i modernitat.

Tenim un deute històric amb tota aquella gent que patí l'assassinat més infame i covard, que perdé els millors anys de la seva joventut a l'exili, als humiliants camps de concentració, a les fosques i inhumanes presons del franquisme i que patí tota casta d'humiliacions que anaven des de l'oli de ricí fins a les vexacions sexuals. Tenim un deute i difícilment el rescabarem mai.

L'oblit seria una gran injustícia, perquè suposaria cobrir la memòria d'aquells infortunats amb una gran llosa de mutisme i potser de covardia.

Convé no oblidar que els caiguts nacionals tengueren tots els honors i que els assassinats arran del cop d'estat del 1936 foren enterrats com a cans; i no conformes amb haver tapat amb calç les seves despulles, cobriren la seva memòria d'indignitat i silenci. Per aquest motiu, iniciatives com les de Porreres i Manacor, de recordar i honrar els morts de la causa republicana amb motiu del 14 d'abril, any rera any, enalteix els seus organitzadors pel que suposa de reparació d'una injustícia històrica.

Necessitam fer memòria; som conscients que mai podrem restituir-los la vida, però sí –i s'està aconseguint- la dignitat que els fou arrabassada amb violència. En aquest sentit ens enorgullem que els dos batles, de Porreres i Manacor, Cl. Garau i A. Amer han estat recentment anomenats fills il·lustres, en una decisió municipal que honra els dos consistoris i els pobles que representen. La gent jove ha de saber que la democràcia i la llibertat que gaudim avui està fonamentada i ha crescut sobre el sacrifici –i en alguns casos la sang- de generacions passades que patiren per haver cregut en els valors sublims de la llibertat i la democràcia.

I necessitam fer memòria, també, per retrobar-nos amb la veritat, abans que els reversionistes i negacionistes ens diguin altra volta que el que passà durant la guerra va ser més aviat poca cosa, que la República res havia fet, fora de crispar la vida ciutadana i crear misèria i que tot el que passà el juliol de 1936 va ser promogut pels republicans. Amb motiu dels 75 anys de la República i els 70 anys de la guerra estan sortint a les llibreries molts de treballs històrics i literaris. No us estranyeu si en trobeu algun que asse-

gura que la guerra havia començat l'octubre del 1934, motivada per l'esquerra espanyola.

No ens deixem enganyar: la legitimitat democràtica no és la que imposà Franco durant els quaranta anys de dictadura, sinó la que defensaven homes com Climent Garau i el seu germà Joan, el mestre i regidor Miquel Ximelis, els regidors Rafel Sampol, Sebastià Ferrà, Miquel Julià, Jordi Llaneras o el mestre Joan Roca i tants d'altres. Molts d'ells moriren –un altre punt de coincidència- el dia 17 d'agost a Manacor, encara que no a Son Coletes, com s'ha dit moltes vegades, sinó al cementiri vell del camí del Port.

Malgrat tot, la celebració del 14 d'abril d'enguany no ha de ser tan sols de lamentacions del que hagués pogut ésser i no va poder ser i dels incomputables desastres que seguiren el cop d'estat del 36. Crec que enguany és legítim que els dos pobles, Porreres i Manacor, mostrin la seva satisfacció per haver aconseguit dignificar la memòria de tots els que moriren –alguns d'ells vora les velles parets del cementiri- que es concreta en el nomenament dels seus batles com a fills il·lustres.

Algú ha dit que ningú mor del tot mentre es mantengui viu el seu record. Nosaltres podem mantenir la flama de la seva memòria viva i conjurar-nos per continuar endavant amb els seus valors i ideals, que setanta anys després són assumits per qualsevol demòcrata, perquè són valors universals i perquè resulten tan atractius com el primer dia, d'aquella albada del 14 d'abril de 1931 tenyida de somnis i esperances, de la que celebrem el 75 aniversari.

Toni Tugores

REDUÏM, RECICLAM, REUTILITZAM

CP Escola Nova

El C.P Escola Nova aquest curs ha establert un objectiu prioritari, el de concienciar l'alumnat de la importància de la protecció del medi ambient i impulsar la recollida selectiva al centre.

En primer lloc, en iniciar el curs escolar el claustre va

. Contenidors marrons (aules d'infantil, pati, sala de professors...)

decidir crear, entre d'altres, una Comissió d'Ambientalització del Centre formada per sis membres. Per altra banda, ens hem adherit a la convocatòria que ofereix la Conselleria d'Educació i Cultura i la de Medi Ambient per tal de formar part del Programa de Centres Ecoambientals, on tot el claustre estava convidat a participar-hi i disset membres es varen comprometre amb el projecte.

El projecte està adreçat a tots els nivells educatius des de l'Educació Infantil fins a sisè de primària.

Ja hem duit a terme diverses activitats:

- L'organització de la recollida selectiva del centre:

.Contenidors blaus (a totes les aules,sala de professors, passadissos, direcció, secretaria...)

.Contenidors grocs (aules, sala de professors, passadissos, pati...)

. Contenidors per material de rebuig al pati.

- L'organització per torns (implicant tots els alumnes) per mantenir els espais comuns nets.

- La utilització, a nivell de tota l'escola, de la carmenyola per dur el berenar.

- La decoració nadalenca amb materials de rebuig (amb botelles de plàstic, tetra-bricks, cartons... i tot un betlem !!)

Hi ha previstes d'altres activitats per a l'ambientalització del centre al llarg del curs, (passar una ecoauditoria, fer un concurs d'aula més ecològica, dedicar-hi la setmana cultural, carnestoltes...) amb l'ajuda de tota la comunitat educativa hem pogut i confiem, poder-les dur a terme. Per això, volem donar-vos les gràcies (pares, mares, mestres i alumnes) per la vostra col.laboració i animar-vos a seguir participant.

ACTE CENTRAL DEL 150 ANIVERSARI

DISCURS DE PRESENTACIÓ

Cristòfol Font Cerdà

La festa d'avui és segurament l'acte central d'aquest meravellós any de celebracions del 150 aniversari de la fundació de la Filharmònica Porrerenca.

A aquest recinte hi ha el passat, el present i el futur de la Filharmònica Porrerenca.

Me permetreu avui, sense que serveixi de precedent, que alabi una i altra vegada tots els qui formen o han format part de la banda durant aquets 150 anys, els qui han fet possible a la Filharmònica arribar fins avui; els qui han amenitzat totes les festes, principalment a Porreres però també a altres indrets; els qui moltes vetllades deixen la família a ca seva i van a l'assaig; o els qui han passejat el nom de Porreres per molts de llocs, sempre d'una manera desinteressada.

Gràcies a mossèn Jaume Mulet Escarrer, que l'any 1856 fundà la Filharmònica Porrerenca, i als centenars de porrerencs i porrerencques que han dedicat bona part del seu temps, de la seva vida, a la banda, ens trobam un any més al concert de Sant Roc.

Els actuals components de la banda no volíem ni podíem ser egoistes i acaparar tot el protagonisme del 150 aniversari, i allà pel mes de març enviarem una primera carta convidant tots els músics que havien passat per la banda en algun moment de la història, a participar dels actes i en especial al concert d'avui. A un paràgraf de la carta posava textualment: "si en llegir aques-

ta nota has sentit pel teu cos unes pessigolles, o t'has emocionat una miqueta, és que encara formes part de La Filharmònica Porrerenca." Com podeu comprovar són molts els qui en parlar de la Filharmònica s'emocionen i tenen pessigolles.

Teniu molt de mèrit tots els qui avui després de molts d'anys heu tornat a agafar l'instrument, encara que només sigui per un dia, però estic segur que n'heu gaudit, l'expressió de la vostra cara ho transmet. A nosaltres, la vostra presència als assaigs i avui al concert, també ens ha emocionat.

Molts de porrerencs i porrerencques enguany han fet pinya al voltant de la Filharmònica. En primer lloc els actuals components, que estan fent un gran esforç assistint a més assaigs i funcions que mai i participant de manera molt decidida a totes les activitats, l'important suport dels socis de la banda; també l'ajuntament de Porreres, amb el batle Joan Sastre i els regidors, implicats des del primer moment organitzant de manera conjunta quasi tots els actes; la comissió del 150 aniversari formada pels regidors dels diferents grups polítics a l'ajuntament i alguns membres de la junta directiva de la banda; els polítics i funcionaris porrerencs que hi ha tant al Govern Balear com al Consell de Mallorca agilitzant les gestions amb les institucions; totes les empreses i particulars que col·laboren; i mereix un capítol apart una persona que ha empleat tota la seva capacitat de feina, imaginació, iniciativa,

recursos, solucions a problemes imprevisibles, i eà que faci falta, el regidor de cultura de l'ajuntament de Porreres i soci de la Filharmònica en Bernat Bauçà Garau.

La Filharmònica enguany ha tengut per part de tothom una merescuda i especial consideració, a tots moltes gràcies.

Ara pareix que tot acaba aquí, però només som a la meitat, en pocs dies sortirà al carrer el programa del segon semestre, amb molts més actes i celebracions. L'any 2006 serà recordat durant molt de temps com l'any de La Filharmònica Porrerenca. Les banderes que, col·locades a cada casa on hi ha un músic, es mantendran fins per Sa Fira, és un altre homenatge als components de la Filharmònica.

Tenim un passat meravellós, un present esperançador, però... i el futur? No estaria al meu lloc com a president de la banda si no vos fes aquesta reflexió. La festa d'avui és possible gràcies al fet que els qui ens precediren pensaren i encertaren amb el camí cap el futur. Les celebracions d'enguany acabaran i tornarem a la normalitat. El ritme de vida actual intenta ofegar les entitats com la nostra i, si ens descuidam, ho aconseguirà. Perquè això no passi hi som nosaltres els músics, que hem d'intentar ser a cada assaig i funció, els qui participau avui del concert, fent un pensament de tornar a la banda; i tots els porrerencs i porrerencques podem ajudar recolzant l'escola de música i aconsellant els nostres nins i nines que provin les activitats musicals, si els

GLOSES DEDICADES A LA FILHARMÒNICA PEL 150 ANIVERSARI

agrada pot ser una bona sortida professional o, simplement, una manera de fer amics i viure experiències noves.

Després de 150 anys la Filharmònica és un poc de tots, per això l'hauríem de cuidar entre tots. Esper pel bé de la banda que aquestes paraules no se les endugui el vent.

Vull recordar una altra vegada qui fou músic durant més de 50 anys i president de la Filharmònica el nostre enyorat amic n'Andreu Vaquer Garau, i acabar aquesta intervenció amb les mateixes paraules que ell emprà per tancar l'acte més important de les celebracions del 125 aniversari:

“En nom de la Filharmònica Porrerenca volem agrair la vostra assistència a aquest acte demostrant la simpatia que sentiu per nosaltres.

A tots, les nostres més sinceres gràcies.

La Filharmònica continuarà amb el seu esforç, cada dia, al servei del poble que la veure néixer.”

Gràcies a tots i molts d'anys !!

Sa glosa dels 150 anys

Rafel Garí Nicolau, *Miquerillo*

Sa banda aquí present cent cinquanta anys compleix per tenir es músics contents hauríem de fer un monument que de massa s'ho mereix.

Sa Filharmònica fa un segle i mig d'història, hauríem de fer memòria, per poder-ho recordar hi ha un bon repertori de música per escoltar.

Sa banda està contenta cent cinquanta anys ha complit per això jo vos convid que vos apunteu a sa festa des dematí fins es vespre mos ho passarem divertit.

Sa Filharmònica té cent cinquanta anys d'existència a base de resistència i molta de paciència, encara s'aguanta bé.

Es músic és intel·ligent perquè posseeix un do tant fa festa com tristor amb so mateix instrument.

Es músic es fa tot sol i ha de tenir bon “oido”, ha de sabre es si bemol i també es fa sostenido sa clau de fa i sa de sol.

Sa Filharmònica és un arbre i està molt ben arrelat, cent cinquanta anys han passat i s'aguanta fort encara.

Glosa dedicada a la banda de música La Filharmònica Porrerenca

Maria del Pilar Vaquer

Tenim sa Filharmònica Porrerenca que sentir-la eixampla es cor, ella va ser primerenca així es músics van tocar a to.

I un director que és entès i sap dirigir sa banda, i qualque peça afegeix perquè a noltros mos encanta.

Ja ve de ben antic que sa música et fa tornar noble, tant si són grans com petits sempre agrada en es poble.

Porreres és lo més gran en tradicions i solera, es joves continuaran perquè es bon temps mos espera.

Sa música dóna alegria i ella surt de dedins, a noltros molt mos agradaria que l'estudiassin molts de nins.

Aniria bé que un protector pogués pagar qualque carrera, així aniria millor i sa càrrega seria més lleugera.

Hi ha persones de cneixement que fan, callen i donen llum, una d'elles és s'Ajuntament, vet ací ja en tenim un.

Gràcies a sa música i en es director i a tantes persones que tocant mos donen es seu amor.

Moltes gràcies i molts d'anys.

LA FILHARMÒNICA DE PORRERES REB UNA DISTINCIÓ DE L'OCB

L'Obra Cultural Balear fa vint anys que atorga els Premis 31 de Desembre, creant l'Obra Cultural Balear fa vint anys que atorga els Premis 31 de Desembre, creats l'any 1986 amb la finalitat de reconèixer actuacions, activitats i comportaments encaminats a promoure l'ús normal de la llengua catalana en tots els àmbits socials, fomentar la cultura pròpia i estendre la consciència nacional dels pobles de les Illes Balears.

Els premis consten de set modalitats: el **Francesc de Borja Moll**, que distingeix entitats que hagin destacat per la seva tasca en favor de la llengua, la cultura o la identitat (a l'any 1996 l'Agrupació Cultural de Porreres va rebre aquest premi) el **Josep Maria Llompart**, que premia la tasca feta per una persona en aquests àmbits; l'**Emili Darder**, que distingeix iniciatives dins l'àmbit de l'ensenyament; el **Bartomeu Oliver**, destinat a premiar activitats cíviques fetes en diferents àmbits territorials o socials; el **Miquel dels Sants Oliver**, que distingeix treballs escrits que prenguin com a objecte d'estudi les Illes Balears; el **Bartomeu Rosse-**

Cristòfol Font, president de la Filharmònica Porrerenca recull la Distinció OCB 2006 de mans de Josep Melià Ques, vocal de la junta directiva de l'OCB i president de l'Associació El Mirall.

Iló-Pòrcel, que premia persones joves que s'hagin distingit dins l'àmbit cultural, i el **Gabriel Alomar**, que premia estudis, aportacions i actuacions que hagin promogut la catalanitat de les Balears en l'àmbit dels Països Catalans.

Enguany també s'han concedit dues distincions. Una d'elles ha estat per la Filharmònica Porrerenca pels seus 150 anys d'existència, per esser la banda

de música més antiga de Mallorca, per la contribució que ha fet a la formació musical de diverses generacions de porrerenes i porrerenques i per la seva tasca de dinamització de la vida cultural de Porreres.

Per a totes les persones que fan possible que sia així, des del Llum d'Oli i l'Agrupació Cultural la nostra més sincera enhorabona. Per a molts d'anys!!!

Sebastià Vidal Mas
Foto Vidal - Porreres
Avinguda Bisbe Campins, 22
Telf. 971 64 73 20

FERRERIA

Pau Juan Casas Julià

"Antic Taller Can Batxà"

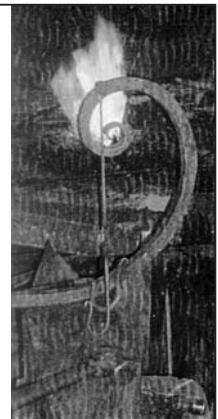
TOT TIPUS DE FEINA
I ARTESANIA EN FERRO

C/. Pare Molina, 9 - baixos
07260 PORRERES

Tel. 971 166 645 - Mòb. 636 610 211

e-mail: ferreriapaucasas@wanadoo.es

www.ferreriapaucasas.com

CRISTÒFOL FONT, AL SERVEI DE LA FILHARMÒNICA

Pau Heitzmann Barceló i Margalida Barceló, *des Misser*

En Cristòfol Font Cerdà, *Cota*, de professió electricista i de vocació músic és actualment i des de l'any 1990, amb alguna interrupció de pocs anys, el president de la banda de música La Filharmònica Porrerenca i, com no podia ser d'altra manera, ha tengut un paper primordial en la celebració del 150 aniversari. Una celebració que s'ha fet sentir durant tot l'any 2006, que no ha passat desapercebuda per ningú de Porreres i que ha tengut un ressò molt important arreu de Mallorca. Sense persones com en Tòfol, sense la seva constància, la seva dedicació, el seu tarannà tranquil i amable, el seu alt sentit de la responsabilitat, segurament no hauríem pogut gaudir d'una celebració tan reeixida.

Des del Llum d'Oli volíem participar de la celebració en la mesura de les nostres possibilitats i teníem ben clar que una persona com en Tòfol no podia faltar a les nostres pàgines perquè de qualque manera quedàs constància del seu bon quefer i les seves opinions.

Com vares començar a la banda i amb quin instrument?

Vaig entrar el 1982 i vaig començar amb la trompeta. La percussió sempre m'havia agradat, però abans a l'escola de música t'enfocaven cap a un instrument concret, ara també, però abans molt més que ara. I devien fer falta trompetes! Després ja vaig passar a percussió; de fet en vaig aprendre primer a la banda. Llavors vaig fer el servei a la Banda Militar i anava a classes amb un músic de la Banda Municipal de Palma; també he

fet estudis a l'escola de música de Santanyí i de manera més puntual a altres llocs.

Com has viscut la celebració del 150 aniversari?

Molt intensament! A nivell personal he participat de bon de veres i més encara per la manera com ho hem fet: no ha estat una celebració qualsevol ja que s'han fet molts d'actes i jo crec que serà recordada durant molt de temps.

Estàs satisfet de l'acollida que ha fet el poble dels actes del 2006?

Sí, a uns actes menys i a altres més, però el balanç és molt positiu. Com més important era l'acte més resposta hi ha hagut. Als actes centrals hi ha

hagut molta participació, com per exemple al concert de Sant Roc que no podíem fer a plaça com és tradicional pel gran numero de músics que hi participaven i el férem a N'Herreveta. Jo no havia vist mai tanta gent a un concert de la banda ja que vàrem més que duplicar o triplicar les expectatives que teníem: impressionant!

També hi havia els músics antics que hi varen participar ...

És obvi. Hi va haver dos factors importants: un que tot el seguit d'actes que hi havia hagut va fer que la gent s'acostàs a la banda; l'altre, que hi havia tots els familiars dels antics músics que ja no toquen i que aquest dia era especial perquè per ventura al·lots que no havien vist mai son

pare o sa mare que tocava aquest dia ho varen poder veure. No sempre es podran veure 104 músics damunt l'escenari!

Quines repercussions poden tenir els canvis socials, d'entrenament, que ens trobam avui en dia per al futur de la banda?

No és que jo ho pugui saber amb certesa, però jo crec que pot ser un canvi determinant i un canvi a la societat molt gros ... Jo ara tenc 41 anys i així com ho he vist a la banda jo crec que quan vaig començar era totalment diferent: la disciplina, la manera de ser dels al·lots que procuraven complir i sinó ja se'n cuidava son pare o els mateixos músics, o el director. Ara no pots dir segons què perquè t'arrisques a perdre els músics. Si les coses no canvien, amb els valors d'aquesta societat actual serà difícil que una entitat com la nostra pugui subsistir. Però això es pot dir de qualsevol entitat ja que, a un poble com Porreres, en retirar-se els que estiren de bon de veres les entitats ... jo no sé com acabarà! No som molt optimista, la veritat sigui dita.

Es té la mateixa visió de la banda com a músic que com a president?

En el fons sí. El que passa és que essent músic només notes les coses bones com venir als assajos, estar amb els amics, fer música ... A vegades no vendries, però bé, agafes el compromís i vens. Com a president tens les coses bones i les no tan bones que has de solucionar; però bé, jo sempre he tingut la sort de tenir uns companys de la junta directiva bons i és que fer un bon equip és importantíssim.

Ha evolucionat amb els temps, la banda?

Jo estic molt satisfet. Hi ha hagut una evolució molt positiva i ha canviat molt, gràcies a saber-se adaptar a cada moment històric que ha viscut. Jo he vist que s'ha adaptat sempre a nous repertoris musicals i a noves maneres. La Filharmònica ha estat capdavantera a l'hora d'innovar: la incorporació de la dona, des de la banda de Porreres va sortir la idea de fer la primera trobada de bandes que després ha tingut continuïtat, sortir disfressats per Carnaval, etc. L'evolució és bona.

Com veus el futur?

És indispensable que els músics que actualment la formen aguantin molt de temps i gaudeixin de formar-ne part. Al meu parer la peça fonamental és l'Escola de Música ja que de cada vegada els músics són més joves i quan fa una

partida d'anys que hi estan ho deixen pels motius que sigui: estudis, situacions laborals diverses, algunes dones quan són mares ho han de deixar un cert temps ... Després n'hi ha que tornen i n'hi ha que no. Necessitam una escola que ens doni molts de músics: si hi ha escola hi haurà banda.

Què destacaries d'entre tots els actes que s'han fet?

Els actes centrals, el llibre i els premis que ens han concedit: el Jaume II del Consell de Mallorca i la menció de l'Obra Cultural Balear. Dels actes centrals hem d'anomenar la Fira Musical, que ha volgut ser el relleu de la trobada de bandes (la primera es va fer a Porreres amb motiu del 125 aniversari) que ajunta tots els músics de Mallorca. També el concert de Lluís Llach que musicalment serà històric i inoblidable; la veritat és que me falten qualificatius per descriure el que va significar per nosaltres aquest concert. I un altre acte que va posar la pell de gallina a

PLANS DE PENSIONS

ARA

AVANTATGES IMMEDIATS

Estalviau impostos pensant en el futur

BANCA MARCH

moltíssima de gent va ser els passacarrers i el concert de Sant Roc: 104 músics desfilant i després damunt l'escenari va ser ... jo quan ho pens encara me peguen com a calfreds!

I la part negativa, una taca negra important d'aquest 2006 de 150 aniversari ha estat la coincidència que ens ha deixat el músic, president i amic de la banda que va ser n'Andreu Vaquer, Missero, que per jo va ser un exemple de persona i de manera de fer dins la banda ja que va saber fer un grup unit i estirar per envant de bon de veres.

Vols afegir res més?

Donar les gràcies als músics: sense ells no s'hagués pogut fer aquesta celebració. També als socis, de cada vegada més importants per mantenir la banda perquè la part econòmica sempre és importantíssim; la personal també però l'econòmica no se pot deixar de banda. I per acabar a totes les institucions que han col·laborat quan ha estat

necessari: Govern Balear, Consell de Mallorca, l'Ajuntament que s'ha bolcat en tots els actes i especialment el regidor de Cultura i Educació, en Bernat Bauçà amb qui hem fet un bon equip de feina i la seva participació ha estat fonamental, les empreses de Porreres i altres que no ho són ... Tots han permès fer aquest any inoblidable que serà el 150 aniversari.

Ara a en Tòfol encara li queda més feina que mai, perquè el repte de presidir una banda que ha esmerçat tants d'esforços en fer una celebració i oferir-la al seu poble d'una manera tan intensa, és més gran encara. Conjuntament amb la junta directiva, haurà de saber mantenir la il·lusió que ho ha fet possible i seguir fent feina per una entitat que estima i que és part de la seva vida i de la vida de la seva família. Des del Llum d'Oli li desitjam molta sort, molt de coratge i molta il·lusió. Endavant!

BM ESPORT - SABATES
Ballester Melià

C/ L'Almoina, 19
07260 PORRERES

Tel. 971 16 82 76
Tel. Part. 971 64 74 21

BAR - RESTAURANT
D'Hereveta

**MENJAR A LA CARTA - BUFFETS - FESTES
CELEBRACIONS - MENJAR PER EMPORTAR-SE'N**

HORARI:
Dilluns i divendres de 18 a 24 h
Dissabte i diumenge de 13 a 24 h
Obrim amb reserva prèvia qualsevol dia

**Cami de Marina, s/n - 07260 Porreres
Tels. 971 168 464 - Mòbil: 620 252 261**

JOAN MARTORELL, CAPTURAT PER LA MÚSICA

Margalida Barceló, *des Misser*

En Joan Martorell Adrover, des Molí d'en Donzell acaba de tancar una dècada com a director de la banda de música. Això se diu aviat, però hem de pensar que en Joan va néixer l'any 1976 i que quan va començar com a director només en tenia 20. Ara, als trenta anys, li ha arribat l'hora de tancar una fase i dedicar-se de ple als seus reptes com a músic. Casat i amb una filla petita, viu a Palma i no li és fàcil compaginar la vida familiar amb els horaris i assajos de la banda.

Des de Llum d'Oli hem volgut parlar amb ell i deixar constància de tots aquest anys de dedicació. Conèixer un poc més els seus afans i la seva història de músic, una història que va començar ...

L'any 1986 quan tenia 10 anys vaig començar. Record perfectament que va ser a les processons i jo, aleshores, tocava la caixa, un instrument que pesava molt per la meua alçada i pel fet de ser un "ninet". Me va tocar fer dues processons en un dia i una va ser molt llarga, la de Sineu per Setmana Santa. Record que vaig tenir bòfegues a les mans i mal a l'espatlla un parell de dies! Un inici duret que diguem. Sempre he pensat que m'havia equivocat d'instrument, hauria d'haver tocat el flautí, almanco més bo de dur.

Què significa per a tu la Filharmònica?

On he après més música i he conegut els meus millors amics. La banda és part de mi mateix.

Quin instrument o instruments has tocat?

Vaig començar al patronat de l'escola de música de Porreres estudiant piano i després per entrar a la banda vaig provar uns quants instruments: trompeta, saxo ... però al final me vaig quedar amb la percussió. La trompeta no m'anava bé, quan la tocava se m'inflaven els morros i me quedaven com si m'haguessin implantat mig kilo de silicona; al final vaig decidir-me per la percussió

“La Filharmònica és on he après més música i he conegut els meus millors amics. La banda és part de mi mateix.”

que m'atreia moltíssim. Record quan es va fer el repartiment d'instruments a la sala d'assaig de la banda amb el mestre Jordi Rosselló: ell me va dir "Joanet, tu una caixeta" i efectivament, me va donar una caixeta de fusta de color marró on dedins hi havia un tambor, i unes macetes (baquetes).

Com vares formar-te com a músic?

Vaig començar piano i percussió al Patronat de l'Escola de Música de Porreres. Allà vaig anar a classes de piano amb en Joan Roig i de percussió vaig començar amb en Toni Roig que, aleshores, era el professor dels instruments de vent-metall ja que gairebé no hi havia percussionistes professionals a Mallorca. Després vaig continuar els estudis de piano i de totes les assignatures complementàries al Conservatori de les Illes Balears.

Des de quan ets director de la banda i com va ser que començares?

De l'any 1996; de totes formes abans ja havia estat el sotsdirector. El món de la direcció sempre m'havia fascinat. Des de petit he respirat música per tots els costats a ca meua ja que el meu pare estimava la música i sempre n'hi havia de posada. Els dissabtes al matí feien els concerts de l'orquestra per la televisió i me quedava embadalit amb un llapis a la mà repetint els

Concert Sant Roc, 2006.

gestos que feia aquella persona vestida de negre i que no tocava res, només es movia. Un dia, quan ja tenia 15 anys, estàvem assajant el primer moviment de la 5ª simfonia de Beethoven i en acabar l'assaig algú va posar el disc per escoltar-la. Jo vaig pujar a la tarima, ja no hi havia gairebé ningú a l'assaig, només en quedaven uns quants i me vaig posar a dirigir-la al vent. Aleshores en Toni Peris (el director de la Filharmònica en aquella època) me va dir a veure si me feia il·lusió dirigir una obra al proper concert. Vaig assumir el repte i li vaig dir que sí. Al concert que va venir després vaig dirigir "The Beatles in concert" la meva primera obra. Record el primer assaig amb els músics. Estava molt nerviós. Un petit de 15 anys davant 40 o 50 músics on

gairebé tots me duplicaven l'edat!! I ja veis, fins ara!

És té una visió diferent com a músic o com a director?

La música sempre és la mateixa la miris des de la perspectiva que la miris. Sempre que la miris amb profunditat i no de manera superficial. De totes formes com a director necessites establir un criteri i fer la teva pròpia versió de l'obra que has d'interpretar, estudiant-la prèviament, seguint uns criteris històrics, de context, de coneixement del compositor, de dificultats tècniques i les seves solucions. Has de ser el guia per a poder interpretar aquella obra i fer que la banda funcioni com un bloc, no com a 40 instrumentistes separats sinó com de un sol que es mou per

allà mateix. És en aquest moment on ets capaç de transmetre emocions i que els mateixos músics i el públic rebi aquest llenguatge.

Què destacaries dels teus anys com a director?

Ho haurien de destacar els músics, si hi ha alguna cosa a destacar. Jo només puc dir que he intentat fer el màxim per la meua banda. Quan vaig començar a ser el director de la Filharmònica me vaig proposar renovar el repertori que es feia, i mesclar els estils, incorporar coses noves i

“El repte sempre és aprendre, no aturar d'aprendre.”

Estanc Can Poo

Segells de goma. Tota casta d'impresos d'impremta.

Havans gravats per a festes.

Llibres de text. Revistes. Articles de papereria.

Juguetes. Perfumeria. Articles de regal

Avinguda Bisbe Campins, 12. • Porreres.

Tels. 971 64 70 24 - 971 64 78 70

Bar - Restaurant
“SES FORQUES”
 Cuina Mallorquina i de Temporada

Menús diaris i menjar a la carta **Paelles, fideuas, carn a la pedra,...**
 Ctra. Porreres - Montuïri, Km. 0,500 - PORRERES - 07260 - Tel. 971 16 81 76

arriscar les interpretacions fent pedagogia al públic, explicant el que havíem de tocar a cada moment i el perquè. La música és un llenguatge com a tal però moltes vegades els que ens hi dedicam no hem de pretendre que el públic tengui els mateixos coneixements que nosaltres quant a història de la música, diferències d'estils, d'interpretació, reconeixement d'instruments... Per això he intentat, sem-

pre que he tenguut ocasió, apropar el repertori que hem tocat al nostre públic fent-los partícips, no només com a oients, sinó també despertant-los la curiositat per saber una mica més de música.

Què t'ha aportat pertànyer a la banda des del punt de vista professional?

Un descobrir constant. Aprendre a tocar en grup, la possibilitat de com-

partir la música en el seu estat més pur i sobretot haver tenguut l'oportunitat de dirigir músics dels quals sempre aprens alguna cosa. Només podia dirigir la banda si tenia la capacitat de fer emocionar els meus músics amb la música de la mateixa manera que la música m'emocionava a mi.

Com veus el futur de la banda?

Les bandes de música, actualment, han de compatir amb moltes aficions amb les quals es fa difícil guanyar la partida, però sé que la banda existirà mentre existeixi Porreres. Crec que no s'entén Porreres sense la banda ni la banda sense Porreres, i per tant, pens que passi el que passi, siguin els que siguin, sempre estarà en peu.

Personalment, com has viscut la celebració del 150 aniversari?

D'una manera molt intensa dins les meves possibilitats personals i professionals. Ha estat un any ple d'il·lusions complides, de reptes comuns, i el final d'una època de 10 anys com a director de la meua banda.

Et dediques professionalment a la música com a compositor, com a pianista ...?

Barbara-Art
DECORACIÓ - ANTIC

Gabriel Cortés

MESTRE ARTESÀ LLAUNER
FANALS MALLORQUINS - RESTAURACIÓ DE METALLS

Pl Molí de n'AMENQUAL, 10 - TELÈFON I FAX 971 64 72 41 - 07260 PORRERES

“... he intentat fer el màxim per la meua banda”

Sí, em dedico de ple al món de la música composant per altra gent, fent concerts, composant músiques per a documentals, publicitat, projectes ... Diguem que, per sort, feina no me'n falta. I que durí!

Tens algunes obres editades, parla'ns una miqueta de com són:

En solitari tenc editat el disc "Capturant un sospir" que va ser nominat al millor disc d'Espanya de la categoria de noves músiques als X Premis de la Música de la Societat General d'Autors i Editors d'Espanya i el qual ha funcionat molt bé a nivell nacional. L'estil és difícil de definir, és instrumental i és música, són 12 petits sospirs que parlen de diferents moments de la meua vida; és un disc eclèctic i ple d'emocions i sentiments que van des de quan tenia 15 anys fins el mateix dia de la gravació. Després s'acaba d'editar el CD/DVD "Mallorca. Un viatge a l'interior" que és l'obra simfònica que vaig compondre amb motiu de la Diada de Mallorca 2006 i que me va encarregar el Con-

sell de Mallorca. Aquesta obra va ser estrenada el 12 de setembre de 2006 al Pati de la Misericòrdia i són 35 minuts de música per a orquestra simfònica, piano i narradors. Vaig tenir l'oportunitat de comptar amb les col·laboracions de Jordi Boixaderas i Vicenta Ndongó a part de l'espectacle multidisciplinari d'acrobàcia, malabars i dansa que va fer en Biel Jordà. I com a membre de grups vàrem editar un disc "Arrels noves" amb els porrerencs Pla Forana i un altre amb el grup Caponnam que es diu "A l'illa d'utopia" en els quals hi ha algunes composicions meves.

Quins són els teus reptes o projectes de futur?

El repte sempre és aprendre, no aturar d'aprendre. I projectes en tenc bastants en marxa, ara mateix estam acabant el muntatge d'un DVD de presen-

tació de "Capturant un sospir" que vàrem fer al Castell de Bellver el mes d'agost de l'any passat i que s'editarà aviat. També estic preparant el llibre de partitures del disc, la composició de la música d'una sèrie-documental de 13 capítols que està emetent IB3 TV que es diu "La terra al cap" i que parla del món de la pagesia a les Balears. I també estic immers en la gravació del quart disc de Caponnam que sortirà d'aquí uns mesos. A part d'anar preparant el que serà el meu proper treball en solitari.

A en Joan no li falta il·lusió, ni passió per a la música; ha estat un goig veure'l com es mou batuta en mà i posa l'ànima a cada peça que dirigeix; la mateixa intensitat que posa en el seus quefers com a músic, la mateixa passió per a respondre als reptes que el guien cap envant. Molta sort Joan! I molta música!

Sant Roc, 2006.

BAR

Ca'n guillem

Tel. 971 64 74 95 PORRERES

**jaume
sastre
soler**

materials de construcció

ceràmiques i gres bigues imitació fusta
ciments saques aïllants canonades
lloguer de minicontenidors (Servei a domicili)

CARRER NOU, S/N
(SORTIDA CTRA. PORRERES-VILAFRANCA)
07260 - PORRERES
TEL. I FAX: 971 647102

JOAN RAMON XAMENA VIDAL, NOU DIRECTOR PER A LA FILHARMÒNICA

Margalida Barceló, *des Misser*

Enguany a la Filharmònica estrenaran director. Els que el coneixem sabem que sap somriure i repartir bon humor al seu voltant. Músiques apart, això són dos bons ingredients en tenir la batuta a la mà i una trentena de músics al davant. *Quin quefer que t'espera Joan Ramon!*

En Joan Ramon Xamena Vidal, va néixer a Porreres l'any 1978 i té, per tant, 28 anys, dels quals en duu un bon grapat dedicats a la música. Actualment viu a Porreres i treballa com a professor de música a l'IES Porreres. Va començar a tocar a la banda quan tenia 12 anys i sempre ha tocat la trompa. Des de petit va començar a estudiar música a l'Escola de Música de la vila i va seguir la seva formació amb diversos professors i, més tard, al Conservatori Professional de les Illes Balears. Va fer estudis de perfeccionament de l'instrument durant dos anys a Hamburg (Alemanya) i ha estat membre de la Jove Orquestra Nacional d'Espanya, a més de tocar de manera puntual amb orquestres professionals com l'Orquestra de les Illes Balears o altres, si s'escau. Des de fa molts d'anys es passeja també per diverses escoles de música com a professor d'instrument. Com a director de banda té l'experiència d'haver dirigit la Banda Juvenil a Porreres i durant 6 anys la Banda de Capdepera.

Què significa per a tu la banda de música?

Sa Banda per jo és una agrupació fonamental a dins un poble per a les seves festes i costums i és també un grup d'amics que passen gust de fer música per a ells i per als altres.

Personalment, com has viscut la celebració del 150 aniversari?

El 150 aniversari no l'he viscut molt activament, encara que he participat a totes les actuacions que s'han fet durant l'any, però degut als altres treballs que tenc amb bandes, etc. no he participat tan intensament com altres components de la Banda. Sí que he viscut aquest esdeveniment des del caire més emocional ja que s'han fet actes i concerts molt importants, quedaran per al record els moments amb antics músics, la gravació del disc, etc. i són coses que sempre agraden de fer amb una entitat tan antiga, amb tanta i tantes històries.

També et dediques professionalment a la música amb algun grup?

Amb el Joch de Ministrils del Consell de Mallorca on som Trompa Natural, amb el quintet de metall 5 de Braç, i després amb altres orquestres de l'illa sempre que tenc l'oportunitat de fer-ho. Actualment estam amb la gravació d'un disc amb els Ministrils i per

aquest any és possible editar-ne un altre amb 5 de Braç.

Quins són els teus reptes o projectes de futur?

De reptes en tenc molts, però el més important seria en el futur poder viure sempre de la música i fent música.

Què ha significat per a tu la banda a nivell professional? I personal?

La banda ha estat per jo una bona escola on aprendre les bases per a fer de músic, ja que s'aprenen aspectes que després m'han servit en llocs més professionals. Crec que una banda és una de les millors escoles de música, d'actituds i altres molts aspectes de la vida com amistat, tolerància i feina en equip.

Com veus el futur de la banda?

Crec que el futur de la banda l'hem de veure d'una manera sempre positiva, encara que ja sabem que el ritme actual de vida no facilita que entitats com aquesta vagin endavant, però crec que sempre funcionarà, dies millors, dies pitjors. Una banda de música és necessària per a un poble, i al mateix temps una banda necessita també el suport del seu poble, i crec que a Porreres està recolzada, encara que sempre tot és millorable. També vull dir que és molt important que l'Escola de Música funcioni bé, ja que és la cantera de la banda, i crec que és un centre educatiu que ha de ser un referent a dins el poble i amb el màxim suport de totes les institucions, ja que no només ajuda a la banda, sinó a moltes altres entitats del poble

i a la futura cultura del poble de Porreres.

Quines funcions té el director d'una banda? El director defineix l'estil?

Les funcions del director pens que són en dues direccions: una musical, de seleccionar repertori, assajos, etc., i un altre aspecte seria el de crear bon ambient, donar suport als músics, ajudar-los a aprendre, a gaudir de la música en grup. També ha d'escoltar totes les idees venguin d'on venguin i intentar dur-les a terme de la millor manera possible. Crec que l'estil d'una banda sí que el pot crear el director, per la forma d'assajar, pels seus coneixements, pels seus gustos o tries musicals, per la seva feina, les ganes d'avançar ... Hi ha molts d'aspectes que el director pot controlar i dur pel seu camí, crec que sempre per un camí d'optimisme i sabent assaborir el que es fa.

Totes les bandes són semblants? Quines funcions trobes que ha de tenir una banda d'un poble com Porreres?

No sé si totes les bandes són similars, però pel que he vist, podem dir que tenim una de les millors bandes de l'illa, encara que també crec que hi ha aspectes que es poden millorar. És important tenir coses sempre per millorar per així avançar al màxim.

Crec que les funcions d'una banda dins un poble són de participar a les festes, fer que les festes siguin més alegres, oferir un ventall musical per a tots i fer que la gent gaudeixi amb la música.

M'agradaria dir també que és important que el poble estigui al costat de la banda, ja sigui venint als concerts, fent-se socis o escoltant la seva música als passacarrers i valorant la feina que fan tots els músics a tots els assajos i actuacions, sempre pensant que la gran majoria són amateurs i fan tot i més del que poden, fins i tot podria dir millor que molts de professionals.

...és important que el poble estigui al costat de la banda."

Finalment, què vares sentir quan te digueren per ser el nou director?

Vaig estar molt content, encara que me sabia greu deixar la banda de Capdepera on m'he sentit molt a gust. No l'hagués deixada per una altra banda, però per la de Porreres és evident que sí. És on m'he format i és al meu poble i me fa molta il·lusió ser-ne el director. Per això vull aprofitar l'o-

casí per agrair públicament la confiança de tota la Filharmònica per pensar en mi per ser el director.

Des del Llum d'Oli desitjam a en Joan Ramon molta sort en aquesta nova etapa, molta paciència i molta il·lusió per a que tots puguem seguir gaudint de la Filharmònica tal com hem fet sempre, tal com hem fet des de fa 150 anys. Farem altres celebracions i altres aniversaris on el director hi tindrà, ben segur, un paper important.

Bona feina Joan Ramon!

Autos Veny

Conc. Autos Veny, S.A.

Carretera Campos, s/n
07200 Felanitx

Tel: 971 58 15 77
Fax: 971 58 16 15

LLG FUSTERIA

LLITERAS GARI

Portes i Cuines fetes a mida

C/. Major, núm 61 - 07260 PORRERES (Mallorca)

Taller: Ctra. Porreres - Montuiri, Parcela 250

Telef. i Fax 971 16 84 66

Bar Pub

ES FAROLET

L'Almoina, 58 - PORRERES

2006: L'ANY DE LA FILHARMÒNICA PORRERENCA

Maria Antònia Melià Sampol

Era dia 8 de desembre de 1858. Un grup de joves esperaven ansiosos per iniciar el seu primer concert. Dos anys abans, Mossèn Jaume Mulet i Escarrer, fill il·lustre de la vila de Porreres, havia fundat, l'any 1856, la banda de música la Filharmònica Porrerenca. Mossèn Jaume Mulet, mentre cursava estudis eclesiàstics, va aprendre harmonia i orgue sota la direcció del compositor i organista Miquel Tortell. Home de gran simpatia, va saber envoltar-se per joves de la localitat i encara que molts d'ells eren analfabets, començaren a estudiar solfeig i diversos instruments. A partir d'aquí va fundar la Filharmònica Porrerenca, a la que també s'integren músics de petites agrupacions locals.

Des de la seva fundació fins a l'actualitat, la Filharmònica ha passat per moments crítics a causa de dificultats econòmiques i personals de les quals se n'ha sortit amb l'esforç dels seus components i altres persones acostades a l'entitat. No obstant això, la banda també ha gaudit de moments especials, d'alegria i entusiasme, amb l'obtenció de diversos premis a concursos, distincions populars i per actuacions a la TVE.

Tot això ha fet que enguany se celebri 150 anys d'existència d'aquesta entitat tan important per a Porreres. S'ha d'assenyalar que és l'entitat mallorquina amb més antiguitat sense cap interrupció.

Les activitats organitzades per la banda durant aquest any són:

Març:

Dia 9: presentació dels actes a les entitats i empreses col·laboradores i als mitjans de comunicació.

Dia 11: cercavila conjunt entre la Banda des Migjorn Gran i La Filharmònica Porrerenca i concert entre aquestes dues bandes.

Dia 12: al saló de sessions de l'Ajuntament de Porreres, presentació del llibre *La Filharmònica Porrerenca, recull històric 1856-2006*, dels autors porrerencs Francesc Melià Barceló, Maria Barceló Crespí, Marta Nicolau Sastre i Joan Ballester Melià.

Dia 25: concert a càrrec de Miranda Jazz Trio titulat Sis Cordes a l'escorxador municipal.

Abril:

Dia 1: concert del pianista David Gomez a la capella del Roser de l'Església Parroquial.

Dia 13: participació de la banda en la processó del Dijous Sant.

Dia 14: participació en la processó del Divendres Sant.

Dia 16: participació en la processó de l'encontrada i, després de la missa, acompanyant les autoritats des del Lloc Sagrat fins a la Sala.

Dia 23: participació en la celebració de la Festa de Montisyon. Durant l'ofici es va fer un record especial per a totes les persones que han format part de la Banda i que ja no estan entre nosaltres, a més, la Filharmònica va participar en la celebració. Després, es va dur a terme el tradicional concert de la banda i a continuació es realitzà el dinar de companyonia. Per recordar velles tradicions, l'horabaixa la banda interpretà al claustre del Santuari diferents peces perquè es puguin ballar.

Dia 29: inauguració de l'exposició de la història de la banda on hi havia ins-

truments, fotografies, cartells, partitures, diferents vestuaris, etc. Acte seguit al saló de sessions de l'Ajuntament es varen presentar les jornades musicals del Patronat de l'Escola de Música de Porreres, titulat *Moments Monogràfics Musicals* i que estaven dedicades a la Banda.

Maig:

Dia 6: concert didàctic de la Banda enmarcat dins les Jornades *Moments Monogràfics Musicals*.

Dies 13 i 14: gravació d'un CD per part de la Filharmònica Porrerenca.

Dia 20: concert de diferents grups porrerencs.

Dia 21: FIRA – FESTIVAL MUSICAL on hi va haver diferents parades: empreses de venda d'instruments, luthiers, empreses del món de l'espectacle, mercadet d'instruments de segona mà. A més, el Festival, que va comptar amb la participació de 15 bandes de música, va durar tot el dia, fent al migdia un dinar de germanor entre tots els músics de les bandes.

Dia 27: acte de cloenda de les jornades musicals del Patronat de l'Escola de Música.

Juny:

Dia 3: concert de la Filharmònica Porrerenca amb la participació de Lluís Llach.

Dia 11: concert del Sexteto Beethoven a l'escorxador municipal.

Dia 25: cercavila de la Banda des de la plaça de la Vila fins al carrer del Garrover, on es varen explicar diferents aspectes del fundador de la Filharmònica per part de Francesc Melià i acte seguit es va dur a terme un breu concert. Després hi va haver gelat i ensaimada per a tots els assistents.

Juliol:

Dia 2: VII Concert Josep Roig i Salles.

Agost:

Dia 15: tradicional concert de Sant Roc. Per dur a terme aquest concert es va contar amb la participació d'alguns músics que han format part de la Filharmònica

Dia 16: participació de la banda en la missa de Sant Roc on es va estrenar el *Goig a Sant Roc* compost per Joan Martorell i Adrover.

Dia 25: concert a Mont-sion de Joan Martorell grup.

Setembre:

Dia 12: la banda la Filharmònica Porrerenca va rebre un dels premis Jaume II que otorga el Consell de Mallorca.

Octubre:

Dia 1: concert del quintet 5 de braç al molí de Son Porquer.

Dia 28: concert de l'orquestra barroca Ars Musicae a la capella del Roser de l'Església Parroquial.

Dia 29: participació de la banda a la fira de Porreres amb una paradeta de venda de samarretes.

Novembre:

Dia 18: concert de l'Orquestra Simfònica de les Illes Balears a l'Església de Sant Felip.

Desembre:

Dia 8: concert de Santa Cecília a l'Església de Sant Felip. En aquest concert també es va contar amb la participació d'alguns músics que han format part de la filharmònica. A més, en aquest concert es va despedir com a director Joan Martorell i Adrover que ha dirigit la banda durant deu anys.

Dia 10: dinar d'agraïment per a tots els socis que donen suport a la Filharmònica.

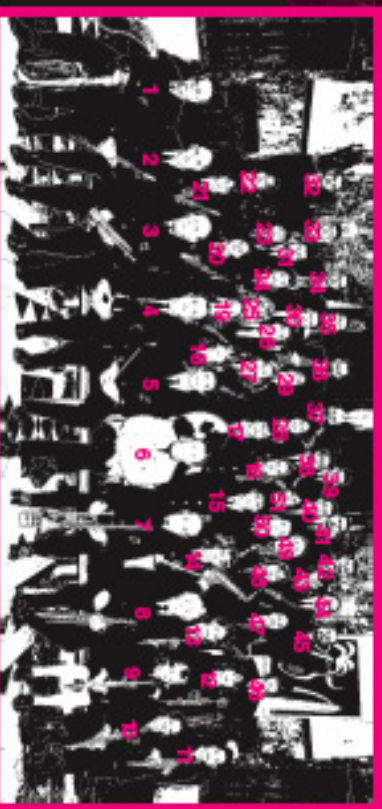
Dia 16: la banda va rebre un dels premis 31 de desembre que otorga l'Obra Cultural Balear.

Dia 17: concert de clausura dels actes del 150 aniversari de La Filharmònica Porrerenca a càrrec del grup vocal The Swingle Singers vingut expressament dels Estats Units.

A més de tots aquests actes, durant l'any 2007 es presentaran el CD enregistrat per la Filharmònica Porrerenca, un DVD dedicat a la banda i un còmic de la història de la banda per distribuir entre els escolars realitzat pel dibuixant Miquel Morlà Vicenç.

Concert Sant Roc, 2006.

1. Llorenç Cerdà Roig "Pamís", 2. Felix Amengual Borer "Fèlix", 3. Rafael Ganí Nicodau "Micer-
 rillo", 4. Cristòfol Font Cerdà "Cota", 5. Joan Martorell Adrover "d'es mol d'en Donzell", 6.
 Gabriel Barceló Ganí "Corró" (representant dels socis), 7. Antoni Nicodau Riera "Mates", 8.
 Josep Font Juan "Cota", 9. Maria del Mar Mas Roselló, 10. Catalina Vaquer Viderna, 11. Maria
 Adelaida García Banyà, 12. Margalida Ganí Prats, 13. Petra Ricó Ximelís, 14. Carlina Pico
 Ximelís, 15. Sebastià Soler Trés, 16. Francisca Mestre Mora, 17. Cristòfol Barceló Amengual,
 18. Mar Janer Campós, 19. Catalina Roselló Mora, 20. Dolores Esteve Palau, 21. Carina Gil
 Sagreras, 22. Jordi Coras Martorell, 23. Rosi Barceló Noguera, 24. Carme Barceló Miquel,
 25. Maria Antònia Melà Sampol, 26. Antònia Roselló Sampol, 27. Eva Amorós Servera, 28. Margalida Maya Ganí, 29. Alra Barceló Adrover, 30. Mateu Lladó Prohens, 31.
 Jaume Nicodau Medià "Mates", 32. Gabriel Roselló Sampol, 33. Gabriel Martorell Llibrens Jan, 34. Joan Rigó Wranacos, 35. Bernat Xavier Xamena Vidal, 36. Joan Tàlterer
 Pulera, 37. Bernat Bordoy Sitjar "de son Jeroni", 38. Joan Carles Julià Oucena, 39. Joan Ramon Xamena Vidal, 40. Joan Ballster Medià, 41. Sebastià Martorell Llibrens Jan",
 42. Ferran Casbas Marínez, 43. Antònia Roig Dahau "de can Lluís", 44. Antoni Aznar Badé, 45. Tòbiacs Isern, 46. Antoni Barceló Adrover, 47. Leonor Segura Miró, 48.
 Apolònia Maria Roig Dalmau "de can Lluís", 49. Aina Sorrell Rueda, 50. Iluis Vega Ordaz, 51. Maria Vaquer Viderna. A aquesta fotografia hi falten: Miquel Barceló Ginard,
 Maria Bel Barceló Mates, Margalida Barceló Noguera, Joan Marc Esteve Sabà, Raù Heitzmann Barceló, Chèudia Medina Barceló, Josep Murar Marínez, Francesc Pérez Noguera,
 Maria Picornell Serra, Joan Antoni Puigserver Roselló, Bartomeu Servera Nicodau (representants dels socis)